

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות
מכותרינו ראש
הישיבה שליט"א

ליל שישי
פרשת וירא תשפ"ז

מלוה מלכה מוצש"ק
פרשת עקב תשפ"ז

קנ"ד
שנה ד'
פרשת וירא
תשפ"ז

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 079-70-400-66

- פנימי -

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

ליל שישי פרשת וירא תשפ"ו

עצה על המילה

התורה הקדושה אומרת 'וירא אליו ד' באלוני ממרא והוא יושב פתח האוהל כחום היום', רש"י מביא את דרשת חז"ל על אלוני ממרא 'הוא שנתן לו עצה על המילה לפיכך נגלה עליו בחלקו'. הקב"ה הגיע להתוועדות הקדושה עם אברהם אבינו דווקא במשרדו של ממרא, כי הוא נתן לאברהם אבינו עצה למול, דברי רש"י אלו הם פלא גדול, וכל פעם כשעוברים על הפרשה ולומדים קצת רש"י לא מבינים מה כתוב כאן, וכי אברהם אבינו צריך עצות מממרא לקיים רצון ד', הרי אברהם אבינו נכנס לתוך כבשן האש, אברהם אבינו עבר על כל הנסיונות הכבדים, וכאן אמר לו הקב"ה שהוא עדיין אינו שלם ואינו תמים עד שימול עצמו, וכי הוא צריך על כך אישור ועצה מממרא. יכול להיות שכבר דיברנו מהרעיון הזה, אבל כשלמדתי את זה השבוע היה נראה לי שזה התחדש לי עכשיו, **התשובה היא הקושיא עצמה, רואים מכאן מרש"י שאדם צריך חבר טוב שיחזק אותו לעשות רצון השם, חייבים חבר טוב להתחזק בקדושה**, גם אם מדובר באברהם אבינו שהפיל עצמו לכבשן האש למען כבוד ד', צריך חבר טוב שיגיד 'כך אמר הקב"ה ובוא נעשה את רצון השם'.

חייבים חבר טוב להתחזקות

יש אברכים שזוכים להתקרב לרבינו, ומתחיל לעבור עליהם בלבולים, כל מיני מחשבות במוח, ומתחילים לחשוב 'וכי אי אפשר להיות ירא שמים בלי רבינו', ואז הם צריכים לקחת לעצמם חבר טוב, להתחזק יחד, **החבר יחזק אותך על מה להתרכז, הוא יזכיר לך מה אתה מחפש כאן, למה התקרבת, אני צריך חיזוק גם היום**, כי כל אחד צריך חיזוק, אבל אני נזכר כמה חיזוק הייתי צריך בתחילת ההתקרבות, רבינו בעצמו העיד על כך [בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ח] שמעתי מצדיק אמיתי שאילו היה אומר לו אחד - יהיה מי שיהיה - בעת שעסק בעבודת השם בתחילה, שיאמר: אחי חזק ואחוז עצמך, היה רץ ומזדרז מאוד בעבודתו יתברך, כי גם עליו עבר כל הנ"ל ולא היה שומע שום התחזקות משום אדם, עכ"ד. אנ"ש אמרו שהכוונה לרבינו בעצמו, כי צדיק אמת הוא רבינו. ולכן כשבחור או אברך מתקרבים לרבינו ופתאום החיים מאירים להם פנים אחרי שמצאו דרך ללימוד תורה, ואח"כ מוצאים איזה חכם שאומר להם שדרך הלימוד לא מגיע מרבינו, ואפילו לא ממוהרא"ש, סתם שיטה שהומצאה ואין בה כלום, זה קצת מרגש בהתחלה ובסוף רואים ששרפו את הזמן על כלום, **על זה צריך חבר טוב שיחזק ויגיד לאדם: הרי אתה יודע טוב איפה היית קודם, ואתה רואה טוב כמה אתה לומד היום וכמה סיפוק זה נותן לך**, כי שום דבר לא יכול למלא את נפש האדם חוץ מלימוד התורה.

התורה מאירה את החיים

אפשר לפעמים לראות על אברך או בחור איך שהוא נראה כמו מת, כי הוא לא לומד תורה, ואין לו חיות, ובפרט אם האדם שקוע בכסף כל הזמן, הוא מאבד לגמרי את החיות

על פניו, רבינו מדבר מזה בליקוטי מוהר״ן [חלק א׳ סימן כ״ג], שבני אדם הנופלים לתאוות ממון ורודפים אחר פרנסתם ביגיעה גדולה ואין מאמינים שהקב״ה יכול לפרנס האדם בקלות, יש להם אנפין חשוכין, מרה שחורה על פניהם. אנשים אוהבים לדבר עם אנשים שמחים, וככה אנשים מתרחקים מאנשים חשוכים, אפשר לראות על אדם שהוא במרה שחורה והוא בלי חיות, כי הוא שקוע בעולם הזה ובממון, **אבל כשאדם מתחיל ללמוד משניות וחומש הוא מקבל רוח חיים, הוא מקבל פנים דקדושה ואנפין נהורין**, גם מי שעסקן גדול וכל היום עוסק בעסקנות לשם שמים, כל עוד שאינו לומד קצת שיעורי תורה ביום הוא לא מקבל בחזרה את הרוח חיים ואת הצבע לחייו, אני לא מדבר על הלימוד בחברותא שזה מאוד חשוב אבל לא תמיד יש זמן לזה, אני מדבר על לימוד בגירסא, עוד שורה גמרא ועוד שורה גמרא, עוד משנה ועוד פרק.

מאבדים את התורה על ידי חבר רע

אנשים לא קולטים שהם שורפים את הזמן, הם יושבים שעות ארוכות בטלפונים בחדשות וקווי נייעס ויודעים בדיוק כל נשיא וראש ממשלה איפה היה, וכל אדמו״ר וצדיק להיכן הלך, וכל בדיחה שמישהו אמר, ואחרי זה אתה שומע בחזרה את הבדיחה שאתה המצאת, כמו המשלוח מנות ששלחת למישהו וקיבלת את זה בחזרה אחרי שכבר עברו כמה ידיים, ואנשים עסוקים עם דברים בלי חיות, ומצד שני **יכול להיות אברך שזכה והתקרב לרבינו והתחיל ללמוד תורה ומתמלא בחיות, ואז הוא פוגש מישהו שאומר לו שכל דרך הלימוד זה משהו שהמציאו, ׳סאיז נישט דעם רבי׳קס זאך׳ [זה לא הענין של רבינו], והוא סוגר את המשניות ומאבד בחזרה את החיים**, ועל זה צריך חבר טוב להתבונן יחד איתו ׳למה התקרבתי כאן׳, מה אני מחפש פה, לפעמים בן אדם מגיע בגלל משהו והוא שוכח בכלל למה הוא כאן, כמו שאשה שולחת את בעלה למכולת והוא נהיה עסוק שם עם אנשים והיא מתקשרת אליו ושואלת ׳איפה אתה אני באמצע לעשות קוגל ומחכה לאטריות׳, והוא בכלל שכח למה הוא במכולת, חייבים את ממרא שיזכיר למה אנו פה.

הסנגוריא של אברהם אבינו – להתפלל במנין

זה נכון שאברהם אבינו לא היה צריך חיזוק, אבל הוא הגיע ללמד אותנו דרך בעבודת השם, שצריך חיזוק מחבר טוב שיגיד לנו לך ותקשיב לצדיק, הצדיק שמלמד אותך להיות יהודי פשוט, ללכת כל יום לבית המדרש לשחרית מנחה וערבית, בפרשתינו אנו רואים את הויכוח של אברהם אבינו עם הקב״ה על הפיכת סדום, ואברהם אבינו מחפש אולי יש חמישים צדיקים עד שבסוף שואל אולי יש עשרה צדיקים, וכששומע שאין עשרה צדיקים הוא מקבל את גזר הדין, וכתוב על זה בזוהר הקדוש בפרשתינו, שהפסוקים האלו הולכים על כל אחד ואחד, והכוונה שאף אם נגזר על אדם גיהנום להיחרב כמו סדום באש וגפרית, בכל זאת מגיע הצדיק לסנגר על כל אחד ואחד, ושואל את הקב״ה אולי יש חמישים צדיקים בתוך איש זה, והכוונה שיש לו את נ׳ הפרשיות בתורה [שם בזוה״ק מבאר איך יש רק חמישים, עיי״ש], **אולי לומד איש זה חומש בכל יום, אולי הוא עובר על הסדרה בכל שבוע, והוא לא צריך להיכנס לגיהנום**, ועל זה עונה הקב״ה לצדיק שאין באיש זה חומש, וממשיך הצדיק ומסנגר אולי יש ארבעים צדיקים, הכוונה שאולי קיבלו כבר ארבעים מלקות ונענשו כבר ביסורים, וכשעונה הקב״ה שלא קיבלו יסורים שואל הצדיק אולי יש שלושים, והכוונה לאיש שדבוק בהקב״ה כמו יחזקאל הנביא שכתבו עליו ויהי בשלושים שנה וגו׳, **וממשיך הצדיק ושואל אולי יש שם עשרים צדיקים, דהיינו**

שמא האיש מגדל את בניו לתלמוד תורה, והרי זה כאילו מקבל עליו עשרת הדברות פעמיים ביום, ועונה הקב״ה שאין האיש מגדל את בניו לתלמוד תורה, **וממשיך הצדיק ושואל אולי יש עשרה צדיקים, שמא הוא מגיע לבית המדרש ומתפלל עם מנין בכל יום, ואם כן הוא ינצל מגיהנום,** וכששומע הצדיק שהוא לא הולך להתפלל במנין, ואברהם שב למקומו ואין לו מה לסנגר יותר.

סוד וקבלה

מה שכתוב בזוהר זה על פי סוד, כי זה כל תורת הסוד על פי קבלה שהפסוקים נוגעים אלינו, **כי על פי פשט יש את הפשט בפסוק שהכוונה לסדום ואברהם אבינו אבל על פי סוד הם נוגעים לכל אחד ואחד מאיתנו,** ורבינו הזהיר מאוד שלא להביט במפרשים שמעוותים את הפשט הפשוט בפסוקים, רבינו התנגד לחומש מקראות גדולות שיש היום בידינו, אני לא מדבר כעת על פירוש אור החיים הקדוש וכדומה, אלא על המפרשים שאומרים פשט אחר בפסוק, ואומרים שלא היה ממש מכירת יוסף ולא היה ממש כבשן האש וכדומה, אלא שזה משל, ורבינו אומר שמה שכתוב בתורה כך היה בדיוק, פעם מוהרא״ש אמר לי לשלח איזה מלמד מהתלמוד תורה, כי הוא פגש ילד שאמר לו משהו בפסוק שזה לא הפשט הפשוט, ואמר שככה המלמד שלו לימד, ואמר לי מוהרא״ש שאסור לו להיות מלמד, צריך ללמד את הילדים את הפשט הפשוט, חומש עם רש״י, אבל בנוסף לפשט יש גם סוד, וסוד הקבלה היא שכל מה שכתוב בתורה נוגע גם אלינו.

חשיבות שנים מקרא ותפילה במנין

אנו רואים בזוהר מה שהצדיקים תובעים מאיתנו, קודם הם תובעים מאיתנו לעבור על הפרשה, אולי יש חמישים צדיקים בתוך העיר, **מי שעובר על הפרשה בכל שבוע זוכה להינצל מהגיהנום,** זה נכון שלפי האריז״ל יש לעבור על הפרשה רק ביום שישי, אבל אנחנו יודעים שלמעשה זה קשה לנו, ואנחנו דוחים את זה ובסוף לא עוברים על הפרשה, אז צריך לקחת את החומש בכל יום, כל יום למשך כמה דקות, ביום ראשון מסיימים עד שני, וביום שני עד שלישי וכן הלאה, אתם תינצלו על ידי זה מהגיהנום, אני לא מדבר על הגיהנום בעולם הבא, אלא בעולם הזה, אנשים מרגישים בתוך הגיהנום, ועל ידי החומש יכולים להינצל. **הצדיקים מגלים לנו שאם האברך מתפלל במנין הוא יכול להינצל מהגיהנום, בעבור העשרה, הוא לא יסבול קשיי פרנסה ויסורים,** הצדיק נותן לאדם להמשיך במפעליו ודמיונותיו ומסחרו, אבל קודם כל צריך לבוא לבית המדרש להתפלל, כבר מזיזים את השעון לשעון חורף, והשקיעה כבר לפני חמש אחה״צ, מי שלא מניח תפילין מיד בבוקר, מפספס בסוף אחה״צ, ומי שזוכה להניח תפילין בכל יום זוכה להינצל מהיצר הרע, כמובא בזוהר הקדוש [בתיקונים] שבשעה שהאדם קושר את הרצועות של תפילין על ידיו הוא קושר את המלאך המוות, ואח״כ כשאומר שמע ישראל ד׳ אלוקינו ד׳ אחד, הוא שוחט בזה את המלאך המוות ואת כל הקליפות.

חבר טוב שיזכיר לאדם היכן היה

ועל אף שיש כל המעלות הנשגבות והעצות הטובות שהצדיק נותן, צריך את ממרא שיתן את העצה ויגיד לאדם להקשיב לצדיק, כי תמיד סביב הצדיק יש נחשים שאומרים לאדם: מה אתה מסתובב במקום כזה, הרי אתה עובד ד׳, ושם יש פוחזים וקלים. והאדם צריך להזכיר לעצמו מי הוא בכלל, כמה נפל קודם לכן בפגם הברית, נס שיש לו כובע וחליפה ואף אחד לא יודע מה עבר עליו, הרי מוחו מלא בניאוף ועוונות רחמנא ליצלן,

וכשאומרים לאדם למה אתה מסתובב כאן בין החלשים, הוא חייב חבר טוב שיגיד לו: תסתכל על עצמך, תסתכל איפה אתה יכול לתפוס לעצמך קצת יראת שמים, איפה אתה יכול למצוא דרך לחיים. אני נזכר בתחילת התקרבותי, הייתי אברך טוב בדיוק כמוך, הייתי נראה ממש אברך טוב... ובאו אלי כל היהודים הטובים שלא רצו ממש להגיד אבל כן רצו להגיד, ואמרו לי שיקחו אותי לאנשים גדולים שיראו לי שזה לא בדיוק כמו שאומרים כאן, כמו שרבינו מספר במעשה א׳ בסיפורי מעשיות על השני למלכות שחיפש כל כך הרבה את הבת מלך, ואז מצא אדם גדול מאוד שסחב אילן גדול ושאל את השני למלכות מה אתה מחפש כאן, וענה שמחפש את הבת מלך ההר של זהב ומבצר של מרגליות ורוצה להציל את נשמתו, ואמר האיש הגדול שאין בנמצא דבר כזה ובוודאי דבר של שטות הוא, וענה השני למלכות סאיז ׳בוודאי יא דא׳. וביאר מוהרא״ש שאילן גדול הכוונה לחסידים מרובים כמו שיש באילן גדול עלים מרובים, והאדם הגדול ניסה לומר לחסיד המחפש דרך בעבודת השם אצל רבינו שסתם אמרו לו דברי הבל, אבל החסיד עונה ׳בוודאי יא דא׳, ואמר מוהרא״ש שזה ראשי תיבות ׳ביד׳, כי הוא מביט מה יש לו ביד מכל אלו, נשאר לי ביד חומש ותפילה מכל השנים האלו שהתקרבתי לצדיק.

גירסת גמרא ומשניות

הצדיק נותן לאדם משניות, הצדיק נותן לאדם גמרא, הצדיק נותן לאדם זוהר ותיקונים, בעולם מקובל שיש לגרוס זוהר הקדוש, כי הדיבור מקדש ומטהר, ורבינו מלמד אותנו שגם תיבות הגמרא מקדשים ומטהרים, המנחת אלעזר זצ״ל מביא בספרו ׳דברי תורה׳, ב״ה שזכיתי ועברתי על הספר כמה וכמה פעמים, בלילה כשאני הולך לנוח אני עובר על הספר הזה, דברי קדושה נוראים יש בספר, ושם כתב שבעולם קוראים על חומש משניות וגמרא בשם ׳נגלה׳, וזוהר וכתבי האריז״ל נקראים בשם ׳נסתר׳, ואני אומר להיפך, כי כשפותחים את הזוהר הקדוש רואים מיד נגלה, רואים שכתוב: תא חזי גדולתן של ישראל וכו׳, אבל בחומש צריך לחפש את כל המוסר מכל הפרשיות, וכן בגמרא ומשניות הכל נסתר, ועל זה כתבו ׳תא שמע׳, כי צריך להניח את האוזן ולהבין שאף כשכתוב ׳המחליף פרה בחמור׳ מונח שם קדושת ד׳ וקדושת ישראל, וגם כשיש מחלוקת אביי ורבא יש מתחת לזה עבודת השם, אבל בזוהר רואים באופן ברור, תא חזי, רואים את גדולת השם. **וראה זה פלא שאם תרצה לגרוס זוהר הקדוש ישבחו אותך, אבל אם תרצה לגרוס גמרא ומשניות מיד יצעקו עליך שזה לא נחשב ללימוד**, ועוד אומרים בשם רבינו שלא לזה התכוון רבינו, כל מי שמדבר נגד מקום שמקרב אנשים אל השי״ת חייב להיות שהוא בעל עבירה, גם אם יש לו בגדים של רב, מי שמדבר נגד מקום שמגלה את שמו יתברך, מקום שמוסר נפש כדי לקרב עוד יהודי בחזרה אל השי״ת, על כרחך שהוא מלא בזוהמא.

חבר טוב כדי להחזיק מעמד

רבינו סיפר [סיפורי מעשיות מעשה ח׳] על רב גדול אחד שלא היו לו בנים ובסוף נולד לו בן יחיד, ואביו חיתנו ובנה לו עליה ושם ישב הבן ולמד, אבל בן הרב הרגיש שמשהו חסר לו ולא הרגיש טעם בעבודת השם, ומצא שני אברכים ותינה להם את לבו, והם אמרו לו שהוא יוכל להרגיש טעם בעבודתו אך ורק אם יתקרב לצדיק, אם יתקרב לרבינו, ואביו לא הסכים בשום אופן מתחילה, כי חשב שהוא ת״ח ויחסן וכו׳, ואח״כ הסכים ושוב היו מניעות, והסוף היה שהבן נפטר מן העולם בטרם ההתקרבות. חייבים חבר טוב שיחזק את האדם להיות אצל הצדיק, **אברך שנכנס**

לעבוד במשרד עם אברכים שאין להם כל כך הרבה יראת שמים, כמה זמן הוא כבר יוכל להחזיק מעמד שם עם הזקן שלו, כמה זמן הוא יוכל להחזיק מעמד עם הציצית שלו, כמה זמן יוכל להחזיק מעמד לקרוא למזכירה רק בשם משפחה, הרי כולם מסביבו מלאים בקרירות, בסוף האברך יפול ולא יחזיק מעמד, הוא יכנס בבוקר למשרד לבדוק משהו, והחברים יגידו לו 'בא תעשה לחיים יש כאן עוגה עם ויסקי', והוא יענה שעוד לא התפלל, והם יצחקו עליו ויגידו לו שהם זוכרים שבישיבה קטנה היה דבר כזה שלא אוכלים לפני התפילה, בסוף האברך יפול ויתחיל לאכול, והם יגידו לו 'אתה מסתובב במקום הזה שאומרים כל היום אייבערשטער', וכך יצחקו על כל הקדושה והוא יעזוב את הכל, ואף שמתחילה כל כך בער לרבינו, וחיפש כל הזמן עוד חיזוק לתורה ועוד חיזוק להתבודדות ועוד חיזוק לדעת שהקב"ה עמי אתי ואצלי, אבל כשיש חברים רעים נופלים מהכל, ואם יש חבר טוב שמחזק להישאר מקורב לצדיק זוכים להישאר מקורב.

המסתובב בין הליצים – שלא יבוא להיכל הקודש

בימיו של ר' נתן היה איש אחד שהיה גר בברסלב, והיה תלמיד חכם ודיין, אבל היה מלא בליצנות, כל היום רק עשה בדיחות, ר' נתן לא סבל את הליצנות אבל לא דיבר נגדו, וכשהגיעו לר' נתן אברכים ואמרו דברים ששמעו מתלמיד חכם זה, אמר להם ר' נתן: אני לא אגיד לכם מה לעשות בחיים, אבל אם אתם הולכים אליו אל תבואו כאן, אם אתם מסתובבים אצל ליצים אל תדרכו כאן יותר. **אני גם רוצה להגיד לכם את זה, מי שמסתובב אצל ליצים שלא יבוא לכאן, כי כאן גורסים משניות וחומש, וכאן יגידו שוב ושוב שצריך לדבר יפה בבית, וכשתלך אצל הליצים ישאלו אותך האם שוב דיברו משלום בית והאם שוב תגיד משניות.** תיזכר איך היתה תחילת התקרבותך, איך שמחת שזכית לסיים לראשונה ששה סדרי משנה, איך שמחת שזכית לסיים תנא דבי אליהו, ופרקי דר' אליעזר, ומדרש תנחומא, ואיך שמחת כשהתחלת מדרש רבה, ואיך היום אתה קר לגמרי בגלל הליצים, חייבים חברים טובים להתחזק, והתורה באה ללמדינו דבר זה בפרשתינו, ולכן כתבה התורה 'באלוני ממרא', להורות לנו שצריכים לחפש חבר טוב, ברוך השם שיש לי הרבה חברים בברסלב, וכשאני באומאן ובדרכים לאומאן אני דורש יפה בשלום כל אחד, אבל אני לא מוכן לדבר איתם מילה אחת מרבינו, כדי שח"ו לא יקררו אותי ממוהרא"ש, כי הקב"ה זיכה אותי ומצאתי צדיק שקירבני להשי"ת, אני לא אתן לזה שיקררו אותי מזה.

הליצים נגד צדיקים שבכל דור

בכל דור ודור משתיל הקב"ה צדיק שיש בכוחו לקרב כל אחד להשי"ת בחזרה, ואני לא רוצה להתקרר מכל אלו שאומרים: אני לא צריך אף אחד באמצע, אני יכול ללכת לרבינו מיד, אני לא צריך גליונות וספרים, יש לי את ה'ליקוטי מוהר"ן'. ואחרי זה אפשר למצוא לץ עוד יותר גדול שיגיד לך: אני לא צריך את ה'ליקוטי מוהר"ן' אני יכול ללכת ישירות להקב"ה, ולץ עוד יותר גדול יגיד לך: אין כלום והכל טוב, כולם חוטאים והכל בסדר. **כל הליצים האלו הם ממשפחה אחת, כל אחד במדריגה גבוהה יותר מחבירו בליצנות**, אנחנו רואים את זה בפרשתינו, אם תלמדו חומש עם ספרי רבינו תראו בפרשה את הליצים נגד הצדיקים, אברכים אומרים לי שיש כבר שיעורים בקו על כל בבלי וכל ירושלמי וכל תוספתא ונ"ך, אולי הגיע הזמן לעשות גם שיעורים בחומש רש"י... הקב"ה אמר לאבימלך 'ועתה השב את אשת האיש כי נביא היא', ומסביר רבינו [ליקוטי מוהר"ן חלק א'

סימן י׳] ש׳אשת׳ הכוונה למלכות פה דהיינו לתפילה [אש״ת ראשי תיבות אדנ״י שפתי תפתח], ואבימלך הוא לשון גאוה, כאומר אני אמלוך, כי אבה הוא לשון רצון, שרוצה להיות מלך, חז״ל אומרים [בבא בתרא קטז.] מי שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם שיבקש עליו רחמים, **אבל אבימלך לא הבין למה צריך ללכת לצדיק להתפלל אצלו, ולקח את האשה מהצדיק, הוא לקח את התפילה ואמר לכולם שהוא יודע לדבר אל ד׳ מיד ולא צריך את תפילת הצדיק**, אבל הקב״ה אמר לו השב אשת האיש כי נביא הוא, תחזיר את התפילה לצדיק, כי רק הצדיק יכול להתפלל עליך. וזה ברור שיש לכל אחד כח התפילה כפי שרבינו אומר כמה וכמה פעמים, אבל הכל על ידי הצדיק.

להתרחק מליצים

אני רוצה לומר לכם שוב שמי שמסתובב אצל ליצים יכול ללכת לאיזה מקום שירצה ורק לא ידרוך כאן, היה כאן בחור לאחרונה שהתחיל להסתובב אצל אחד הליצים, ואמרתי לו: הרי את העבר שלך אני מכיר, ועל כרחך תצטרך לדבר נגדי באחד הימים, כי כך דרכו של עולם, כפי שמוהרא״ש אמר לי פעם: למה מדברים נגדי, למה אנשים שהתקרבו אלי בצעירותם מדברים כעת נגדי אחרי שנהפכו למשפיעים גדולים, כי הם מפחדים ממני כי אני מכיר את העבר שלהם, ולכן הם חייבים לדבר עלי שמא אני אתחיל לדבר מי הם... ולכן אמרתי לבחור, **אני לא אגיד לך לאן ללכת אתה בחור בוגר ותבחר, אבל אם אתה הולך לליצים אל תבוא לכאן בשום אופן, אם אתה הולך למקום שצוחקים על דרך הלימוד אל תיכנס לכאן, אם אתה הולך למקום שצוחקים על דרכו של מוהרא״ש שלימד אותנו לדבר יפה בבית, ושאפשר להכניס את הלימודים של רבינו בבית, ושהשכינה בבית, אז אל תסתובב כאן.**

הליצנות מקררת

מוהרא״ש לימד אותנו לא להסתובב בחוץ בלילות, אפשר להיות בבית בקדושה, אפשר ללמוד בבית, אפשר לדבר עם האשה בבית, אפשר לדבר עם הילדים וקצת לבלות איתם, את הדיבורים האלו אנחנו צריכים לקחת, ולכן יש לנו להתרחק מהליצים ולחפש חבר טוב, יש בשו״ת ברסלב שאלה בענין זה, מישהו שואל את מוהרא״ש שבמקום מגוריו אין בית מדרש היכל הקודש, ויש שם רק בית מדרש של ברסלב כללי ועוד בית מדרש כלל חסידי, לאן ללכת להתפלל, **עונה לו מוהרא״ש שאין כאן בכלל שאלה, בוודאי ללכת לבית מדרש הכלל חסידי, כי שם אף אחד לא יצחק עליו, ואילו בבית מדרש של ברסלב יבוא איזה לץ ויגיד לו שסתם עבדו עליו, ואין כזה דבר לגרוס משניות, ואין כזה דבר עבודת השם בתוך הבית**, וצריך לברוח מהבית ולהתקדש, ויקרר אותך מההתבודדות שלך ויגיד לך שהתבודדות זה רק ביער שעה שלימה, ומי שלא ביער ומי שלא מתבודד לכל הפחות שעה שלימה וצועק שם קולי קולות אין לו זכות לדבר עם ד׳, וימשיך לך שזה לא הענין של רבינו [נישט דעם רבי׳ן זאך], חייבים להתרחק מהליצים, אני רוצה להגיד ללץ: אני לא רב איתך, אם אתה אומר שאני לא ברסלב, אז אני לא ברסלב, בדרכו של רבינו על פי מוהרא״ש היו יכולים לקרב בחזרה את כל העולם כולו, בדרך זו אפשר להכניס כל בחור בחזרה לתורה ולתפילה, ואיך אתה הולך וצוחק נגד דרך הלימוד, ואיך אתה הולך וצוחק על שלום בית, הרי התורה בפרשתינו מתארת את חשיבות השלום בית, כששרה צחקה על אברהם שהוא זקן מדי ולא יכול להוליד, אמר הקב״ה לאברהם שהיא צחקה על עצמה שהיא זקנה מדי, ומביא רש״י את דרשת חז״ל שמותר לשנות מפני דרכי שלום.

קדושת שלום בית

לכאורה יש לתמוה על דברי חז"ל שהקב"ה שינה מהאמת מפני השלום, הרי התורה הקדושה כולה אמת והקב"ה כולו אמת ואיך יכול להיות שכתוב בתורה שקר, **והתשובה היא שהשינוי מפני דרכי שלום הוא אמת, אמת וקדושה יש רק כשיש שלום בית**, רבינו מתחיל עם זה את ספר המידות 'מותר לשנות מפני השלום', **יש אנשים שאומרים 'אני אומר את האמת לאשתי, ואם אני לא מרגיש הערכה כלפיה אגיד לה את האמת', דיבורים כאלו הם לא דיבורי אמת הם דיבורי שקר**, ואם אתה לא מרגיש כלום כלפיה, תעשה הכל שתרגיש, תבוא הביתה ותתן לה מילים טובות, וזה פלא גדול שיש כאן אברכים שעושים כל מה שמלמדים כאן מרבינו, אבל כשמגיע לדבר זה הם פשוט נתקעים, הם לא יכולים להוציא מהפה כמה מילים טובות לאשה, אומר לי אברך שכשהוא אומר 'שלא עשני אשה', הוא חושב שזה טעות, כי הוא מרגיש כמו אשה, הוא צריך בעצמו מילים טובות כל הזמן ואין לו אפשרות להגיד מילה טובה לאשתו, לפעמים האברך חושב שהיא לא צריכה את זה וזה מיותר וזה ילדותי, והאמת היא שהיא כל כך מחכה לזה, תבוא הביתה ותגיד לה: איך היה היום שלך, אני כל כך שמח שאת אשתי, אני כל כך מעריך כל מה שאת עושה בשבילי.

לתת מילים טובות

אבל האברך מוכן לדבר איתה כל דבר טכני רק לא להוציא כמה מילים מרגשות, הוא מוכן לקנות לה הכל ולקחת אותה לכל מקום, **אבל היא צריכה כמה מילים טובות ואת זה הוא לא מסוגל להוציא מהפה**, והאברך אומר לי, אם אשתי היתה לומדת בבית פיגא של ברסלב, שזה לא באמת בית ספר... אולי היא היתה מקבלת את המילים הילדותיים האלו, אבל אשתי באה מבית נורמלי ומבית ספר נורמלי ולמדו שם את כל המדינות וכל הנשיאים והסנטורים וכו' ואיך אני יכול להגיד לה כמה מילים ילדותיות כאלו. אתמול הגיעו לכאן הבחורים מקרית ברסלב לשמוע את השיעור, וברוך השם שהם מנותקים לגמרי מהפוליטיקה, וראו כאן שמדברים בעיר כל הזמן מממדאני, אז הם שאלו את המגיד שיעור מה זה ממדאני, והוא ענה להם שזה מאכל חדש שיצא עכשיו בברוקלין... אולי באמת לא תרצה לשלוח את הילדים שלך לקרית ברסלב, כי אתה לא רוצה שיהיה מנותק מהעולם, אבל זה המציאות ברוך השם.

מלאכי הרחמים

התורה אומרת השבוע שהמלאכים הגיעו לסדום בערב, ואומר רש"י שהם המתינו כל כך הרבה זמן עד הערב, **כי הם היו מלאכי רחמים והמתינו שמא אברהם אבינו ילמד סנגוריא על סדום ויצילם**. מספרים על צדיקים הקודמים איך שאצל חלק מהם היו סביבם אנשים מלאים ברחמים ואצל חלק מהם היו סביבם אנשים לא כל כך מלאים ברחמים, למשל על הרה"ק מסאטמאר זי"ע מספרים שכשהיה כולו תבערת אש, מלא בקנאות, וכתב מכתב חריף נגד אחד, ואמר למשמשו שילך מיד ויעביר את המכתב למי שצריך, התעכב המשמש קצת, ולמחרתו שאלו הרבי האם כבר העברת את המכתב, וענה שעדיין לא, קרע הצדיק את המכתב כי התחרט ולא רוצה לכתוב כל כך בחריפות כדי שלא להרבות במחלוקת, המשמש ר' יוסל אשכנזי היה ממלאכי הרחמים, אבל מצד שני מספרים על הרה"ק המנחת אלעזר זי"ע שמשמשו לא היה כל כך ממלאכים אלו, וכשכתב מכתב חריף רץ מיד המשמש להעביר את המכתב, וכך נוצרו מחלוקות.

להיות ברחמים

לענייננו אם יש לאחד איזה ענין עם ילד, אם זה אבא ואם זה מלמד או מחנך, ורוצים מיד לקנסו ולהענישו, **הכי טוב זה להמתין למחר, למחר יוכלו להענישו בישוב הדעת**, אפשר מחר להגיד לו שהוא לא מקבל את הממתק כי התחצף נגד אמו, ואם למחרת נודע שלא מגיע לו עונש כזה, התברר שהכל היה אתמול מתוך כעס ולא קשור לחינוך, אותו דבר זה מעסיק עם עובד, שהחליט לפטר אותו מתוך כעס, צריך להמתין למחר, אולי מחר יתחרט מכעסו, כך עשו מלאכי הרחמים, על אף שמיירי ברשעים של סדום, מלמדת אותנו התורה איך להתנהג בעולם.

ההתעסקות בממון על חשבון הילדים

השבוע יש בפרשתינו טעם ה׳שלשלת׳, אני מקווה שתהיו בשבת בבוקר בעת הקריאה, התורה אומרת ׳ויתמהמה׳ ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת ד׳ עליו. ויש שלשלת על ויתמהמה, ומבאר רש״י שלוט התמהמה כדי להציל את ממונו וניצל על ידי המלאכים ברגע האחרון, וזה פלא גדול, הרי הופכים את העיר ושורפים את הכל, ומה יהיה לך מהממון של סדום, השטרות האלו כבר לא שווים כלום, לך ותציל את עצמך ואת הילדים, אבל האדם להוט אחר ממונו ומפקיר את כולם, **אנו צריכים ללמוד מזה, לא להפקיר את הילדים, לבוא הביתה בכל ערב, להתנתק מהמשרד ומהכסף ולהסתכל על הילדים ועל הבית**, צריך לקבוע שעות עבודה בריאות, בבוקר מתפללים ולומדים, ובשעה שמונה או תשע הולכים לעבוד, בשעה ארבע עד חמש מפסיקים לעבוד והולכים הביתה, מי שיודע יודע שבשעה ארבע כבר לא עושים כלום במשרד, אנשים הולכים מצד לצד אבל נשארים במשרד כי הם צריכים להיות שם, במקום זה תלכו הביתה ותשחקו קצת עם הילדים ותקראו איתם קריאת שמע ותברכו איתם ותדברו איתם, אם עסוקים בביזנס כל היום אחרי זה הילדים גודלים ופתאום יש בעיות וכו׳, כי היה חסר להם אבא בצעירותם, תבוא הביתה למען הילדים שלך ולמען אשתך.

לרחם על האשה

נשים בוכות שאין להן בעל כי יש לבעל אשה אחרת והיא הטלפון, אולי הגיע הזמן להתעורר מזה, קיבלתי היום מכתב שמאוד התרגשתי מזה וככה מישהו כותב לי: ממוצאי יו״ט חסמתי גישה לסטטוס ולפורומים ול AI ולוואטסאפ, תודה לראש הישיבה שדיבר מזה ביום טוב, ותודה על הח״י פרקים משניות שאני לומד כל יום. התעוררתי מהמכתב שאולי כן צריך להמשיך לדבר מזה, **אחיי היקרים תרחמו על עצמכם, אולי הגיע הזמן לחסום ולסגור את כל האופציה של רשת חברתית, למענכם ולמען ביתכם ולמען ילדיכם**, אני יודע שיש אנשים שצריכים את זה לפרנסה ולביזנס, לכן אני כאן, אני רוצה לעשות איתכם ביזנס, **ואני אומר לכם שאין ביזנס בסמארטפון, לא עושים מזה כסף**, בתוך המשרד צריך מה שצריך ומה שמותר כמובן בהדרכת רב מוסמך לכך, אבל אחרי שעות המשרד אין שום היתר להחזיק בכלים האלו, צריך להיות בבית, ולהיות קשוב לאשה ולילדים, האשה מותשת לגמרי מכל היום, ובמקום להקשיב לה הדבקת עליה איזה תווית עם 3 אותיות של ABC, אתה עוד קורא לה בורדר ליין כי היא מתקשרת שתבוא הביתה, אתה לא מתבייש, היא נופלת מהכוחות רוץ הביתה לעזור לה, למה הדבקת עליה שם של מחלה, לך תעזור לה, איפה אתה מסתובב בשעות הערב, הגיע הזמן להתעורר מהשינה, כל התקנות של כל הקהילות חשובות ביותר, ואני מדבר על התקנות שלא להכניס סמארטפון לבית המדרש, אבל הרבה יותר

חשוב מזה יש לתקן שלא להכניס סמארטפון הביתה, עדיף שתשאיר את זה בבית מדרש מאשר להביא הביתה, אני לא מזלזל ח״ו בתקנה שלא להכניס את זה לבית השם, אבל הרבה יותר חמור זה להכניס את זה הביתה.

להיזהר מכלי הטכנולוגיה

תבנה לעצמך בית בריא, הרי יש לך ילדים בבית, ואם מישהו יקח טלפון הוא יכול ליפול לכל החיים לשאול, מי אמר לך שסינון קפדני זה פרו״ם מדי, אם אתה לא שם סינון אתה שוטה גדול, להבדיל אפילו הגוי שם סינון לילדים שלו, **אברך שאין לו סינון קפדני על הטלפון הוא שוטה גמור, הרי אף אחרי הסינון צריך רחמי שמים, הילדים חכמים יותר מההורים ויכולים הכל לפרוץ**, אני ב״ה עוסק הרבה בשלום בית, ולפעמים מגיע מקרה שהאשה אומרת שמצאה את בעלה הולך לשדים ולרוחות רח״ל, ואז אני מדבר איתו ואני שואל אותו איך נפלת כל כך, ואז הוא מספר לי שאבא שלו הרב החשוב שיש לו עטרה מוכספת גם באמצע הטלית, הכניס הביתה טלפון פרוץ, הוא צחק על הרבנים שאמרו שאסור להחזיק כלי נורא כזה, ומספר האברך שמאז שהוא ילד קטן הוא אדוק לכל התועבה, וזה לא עוזר לו שהוא נשוי, הוא בכה אצלי בחדר, ואני לא יודע מה לעשות איתו, היה לו אבא טיפש שצחק על כל הרבנים, ואמר שגם הראש ישיבה נהיה מהרבנים האלו שמדברים נגד הסמארטפון, אברכים יקרים אני מברך אתכם בהצלחה במשרד שלכם שכבר יהיה שם משהו פרנסה, אבל לתוך הבית אל תכניסו כלום.

פרנסה יש משמירת עינים

אחד מקרובי משפחתי מתעסק בעזרה להלוואות בנקאיות, והוא אומר לי שהוא מכיר את כל חברי הקהילה שלי, ויודע בדיוק מה מצבם הפיננסי, ואני לא יכול למכור לו שיש כאן עשירים וכו׳, אז אני שואל אתכם, אם זה מצב הפרנסה אחרי כל הכלים, אז כנראה זה לא שווה, אני אומר לכם שאם תחסמו את הכלים הנוראים האלו ותזרקו אותם אתם תראו שפע גדול של פרנסה, כי כתוב ׳עיני כל אליך ישברו׳, מי שמשבר את עיניו ושובר את יצרו זוכה להמשך הכתוב ׳ואתה נותן להם את אכלם בעתו׳, **מי ששובר את יצרו לפני הקב״ה מקבל שפע של פרנסה**, אם נכנסת למקום עבודה ויש שם עובד שיש לו סמארטפון, אז תבחר לך חבר מישהו שאין לו סמארטפון, ואל תלכו למסיבות עם חברים, יש שם סכנות נוראיות, אפשר ח״ו לשאוב שם שאיבה אחת של סמים וליפול בזה לשאול, ויש שם סכנות נוספות, מישהו סיפר לי היום שהיה בשמחת בית השואבה של חברים, זה כבר לא סתם מסיבה, זה היה שמחת בית השואבה, ולא היה שם מחיצה רח״ל, וכל פעם כשהסיגריה הגיעה לידו ולא ידע מה לומר על זה, היה לו נס שמישהו צעק ׳אל תביאו לו הוא מסתובב אצל רוטה׳, גם סיפר לי מישהו שהיה במירון בשמחת תורה, וחילקו שם בקבוקי ויסקי, וכשעברו לידו צעקו עליו ׳הרי אתה מרוטה אתה לא צריך את זה׳, אני כל שמחתי לשמוע את הסיפורים האלו, ברוך השם, א מחיה, גוט שבת.

***

מלוה מלכה מוצש"ק פרשת עקב תשפ"ו
בקרית ברסלב ליברטי נ.י.

- א גוטע וואך א מזל'דיגע וואך א פרייליכע וואך. ברוך השם שאנו יכולים לשבת כאן לסעודת מלוה מלכה, יחד עם שבע ברכות [לבן הרב ר' יעקב לעסער שליט"א עם בת הרב ר' עזרא בוים שליט"א], נברך את החתן והכלה והמחותנים שישרה שכינה באהליהם, ויבנו בנין עדי עד עם דורות ישרים ומבורכים, וההורים ירוו מהם אך ורק נחת דקדושה.

- במוצאי שבת מספרים סיפורי צדיקים, והעיקר הוא לספר סיפורים שמקרבים אותנו להשי"ת, לפעמים מספרים סיפור על צדיק שאפשר רק להישבר מזה, כי האדם רואה כמה הוא רחוק מהצדיקים, ומסופר שכשר' נתן הגיע לרבינו לראשונה, אמר לו רבינו שילך לביתו של רב העיר ברסלב ר' אהרן, וראה ר' נתן מחזה נורא, הוא ראה איך שר' אהרן יושב על השולחן ערוך והגמרא ובוכה, ור' נתן הקשיב לבכי ושמע שהוא בוכה להקב"ה שרוצה להיות ירא שמים ורוצה לחיות עם אמונה ולזכור מהתכלית, וכשחזר ר' נתן לרבינו שאלו רבינו מה ראה, וענה שראה דבר נפלא, איך שרב גדול בוכה על השולחן ערוך ומתגעגע להקב"ה ופניו רטובות מדמעות, ואמר לו רבינו שאכן לכך שלח אותו שיראה איך אפשר להתגעגע אל הקב"ה באמצע לימוד התורה.

- בפיוט שאומרים אחרי עבודת יום הכיפורים, שבו מתארים את מראהו של הכהן גדול אחרי העבודה הקדושה כשיצא מקודש הקדשים, ואומרים בפיוט 'אמת מה נהדר היה כהן גדול וכו' כיושב סתר לחלות פני מלך מראה כהן', וביאר ר' נתן שהכוונה היא שהכהן גדול היה נראה כמו יהודי שיושב לבדו בסתר ומתבודד לחלות פני מלך, אין לך מראה כהן גדול יפה מזו.

- היום כשיש לאנשים רכב, זה מאוד קל להתבודד, בן אדם יוצא עם הרכב לעבודה או חוזר מעבודה, או שאין לו איפה לנסוע והוא לוקח את הרכב ויוצא לאיזה פינה שקטה ובוכה להקב"ה על זה לבד שאין לו לאן ללכת, אין לו פרנסה ואין לו בית, ואומר: רבש"ע תעזור לי רבש"ע תעזור לי, רבש"ע אני הבן שלך, אל תדחה אותי, אתה אבא שלי. אי אפשר לתאר משהו יותר יפה וגדול מזה, היושב סתר ומחלה פני מלך, אין משהו יותר יפה מלשוחח להקב"ה.

- לא צריך להיות חסיד ברסלב כדי לדבר עם ד', מוהרא"ש היה אומר משל על כך, שיש מאפיית לחם ענקית בארה"ב שנקרא לאוי'ס, יהודים הקימו את המאפיה הזאת, אני לא מכיר את המאפיה על אף שאני גר בארה"ב, אבל מוהרא"ש אמר שהם המאפיה הגדולה ביותר בארה"ב, והם עשו פרסומת על הלחם וכתבו 'לא צריך להיות יהודי כדי לאכול מהלחם של לאוי'ס'. ואמר מוהרא"ש שאותו דבר לגבי התבודדות, לא חייבים להיות חסיד ברסלב כדי להתבודד, כי כל הצדיקים דיברו מענין זה, אכן רבינו דיבר בעיקר מענין זה, כפי שרבינו אמר שכל הענין שלו זה תפילה, אבל כל הצדיקים אחזו מהתבודדות.

- רבינו אמר [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן צ"ג] על המחלוקת שיש עליו, כי כל עניינו זה תפילה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, ותפילה היא דבר מבוזה כפי שדרשו חז"ל

על הפסוק [ברכות ו:] כרום זלות לבני אדם, אלו דברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלין בהן והיינו תפילה, ולכן אנשים מזלזלים ברבינו כי אנשים מזלזלים בתפילה, ותפילה היא כל עניינו של רבינו.

- אנחנו זכינו ואנו יושבים כאן אצל רבינו ולכן אנחנו חייבים להתחזק בזה, לזכור להתבודד כל יום, ולשפוט את עצמינו בכל יום, דיברנו מענין זה בסעודה שלישית, שרבינו מגלה לנו איך להמתיק מעלינו את הדינים, לפעמים שורה על האדם דינים, אבל אומר רבינו [ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט ועוד] שעל ידי שהאדם שופט את עצמו, ומתבודד עם הקב"ה ובודק את מעשיו על ידי זה הוא ממתיק מעליו את כל הדינים, כי כשיש דין למטה אין דין למעלה, וכשעושה לעצמו דין למטה, והוא אומר להקב"ה רבש"ע עשיתי כך וכך, רבש"ע למה עשיתי זאת, אני לא רוצה יותר לעשות כן, תמחל לי, אין הקב"ה עושה לו דינים למעלה.

- כשיושבים כאן חתן וכלה שגדלו אצל רבינו, ומאז שהיו בגן ילדים הם שמעו מהתבודדות ותפילה, ככה שמעו בכיתה א' וככה שמעו מכל המלמדים ומהמגידי שיעור ומהמדריכים והמחנכים, שצריך לדבר עם ד' ולהתוודות אל ד' ולמסור את עצמינו לד', ברור שזה ענין אחר לגמרי לבנות בית באופן כזה, במצב כזה שמכניסים את הקב"ה לתוך הבית, בוודאי שעליהם אמרו חז"ל איש ואשה שזכו שכינה שרויה ביניהם, אשרי הבית שנבנה עם העצות של רבינו, העצות של התבודדות ותפילה.

- גדול תלמידי ר' נתן היה ר' נחמן מטולטשין, והיו אומרים לר' נחמן שיספר איזה מופת מרבו, לפעמים מספרים חסידים מופתים מרבותיהם שעל ידי רבם הפריץ מת וכו', זה באמת דבר גדול ומעורר אמונת צדיקים ויש בהן סגולות, אבל עדיף יותר לספר סיפור מצדיק שיכול לעורר את האדם לעבודת השם, ולכן כששאלו את ר' נחמן שיספר מופת מרבו, היה אומר 'א מופת בין איך' [אני מופת], אני הייתי ילד יתום ושבור, לא היו לי הורים, וגדלתי בבית דודי שהיה איש חשוב אבל הייתי צריך לשאוב אצלו מים כדי לממן את ההוצאות, ושם באו מגידי וצדיקי הדור להתאכסן, ואף ר' נתן בא לשם, ודיבר שם מהעצות של רבינו, מתמימות ופשיטות ותורה ותפילה, ור' נחמן שמע את העצות האלו והתעורר לעבודת השם, ואמר ר' נחמן: המופת היא שמנחמן שואב מים נעשה ר' נחמן מטולטשין, זה המופת הגדול של ר' נתן.

- אפשר ללכת עם שטריימל מפואר ובעקטישע יפה, ואפילו בעקיטשע כחול, אבל לא יודעים איזה פרשה השבוע, אולי בתחילת השנה עוד אוחזים חשבון, אבל כשמגיעים הפרשיות בחומש דברים כבר מאבדים את החשבון, ורבינו מלמד אותנו שלכל אחד יש קשר לתורה הקדושה, וכל אחד יכול ללמוד קצת חומש בכל יום, ביום ראשון עוברים על הפרשה עד שני, וביום שני עד שלישי וכן הלאה, מתחילים מחר שבוע חדש, אפשר להתחיל מחדש לעבור על הפרשה ממחר, ללמוד כל יום קצת חומש.

- רבינו נותן לנו ללמוד יום קצת משניות, יש כאן בחור שסיים עכשיו ששה סדרי משנה בפעם המאה, לפני שהתקרבתי לא שמענו על אנשים שסיימו פעם אחת ששה סדרי משנה, מוהרא"ש היה אומר שיצאו החוצה לשאול אם מישהו כבר סיים ששה סדרי משנה, ומיד יגידו לך: האם אתה מתכוון לכל הששה סדרי משנה, עם כל ק"נ הפירושים? אבל כשמתקרבים לרבינו יכול בחור פשוט לסיים מאה פעמים ששה סדרי משנה, ועוד מעט יסיים עוד פעם ואז יגידו עליו חז"ל אינו דומה למי ששונה פרקו מאה פעמים למי ששונה מאה ואחד.

- אנחנו חיים כאן כמה שנים בודדות, ומה שניקח איתנו זה רק חומש ומשניות והתבודדות, אנשים צעירים מסתכלים על המבוגרים כמשהו שאף פעם לא נגיע אליו,

אבל כל יום שמתבגרים מתחילים לשאול את עצמינו 'לאן ברחו כל השנים שלנו', ומי שזוכה ותופס קצת חומש וקצת משניות וקצת גמרא, זוכה ותופס משהו לעולם הבא, ניגש אלי השבוע אברך ואמר לי שהוא מסיים את הש"ס, כל כך התרגשתי, אברך עובד קשה לפרנסה, ורבינו נתן לו את ההשגה הנפלאה הזאת שגם הוא יכול לסיים את הש"ס, אני מגיע מבארא פארק, וידענו שבשדרה ה-16 במנין של תלמידי לעיקווד יושב יהודי שסיים את הש"ס, אבל כאן אצל רבינו כולם מסיימים את הש"ס, ולא רק פעם אחת אלא עשרות פעמים.

- לפעמים שומעים בדרשה שאחד הרבנים אומר שיש איזה מדרש נידח שכתוב שם וכו', מה נידח כאן, הרי המדרש לפנינו, אני לא רוצה ללעוג על אף אחד, אני רק רוצה להדגיש מה רבינו נותן לנו, אברכים פשוטים זוכים ללמוד מדרש, מה נידח כאן במדרש, אם היה אומר להבדיל אלף אלפי הבדלות שיש איזה סטטוס נידח, או איזה סרטון נידח, נו, מילא, אבל המדרש אינו נידח, אברכים מסיימים כל שנה תנא דבי אליהו, באמצע שתיית התה במוצאי שבת לומדים כל שבוע שלשה דפים ומסיימים בסוף שנה את כל הספר.

- רבינו נותן לנו את מדרש רבה ואת מדרש תנחומא ושאר המדרשים ושולחן ערוך, ועל כולם נותן לנו רבינו דביקות להשי"ת, אי אפשר בכלל לתאר מה זה, אני זוכר שלפני שהתקרבתי כל כך רציתי להיות דבוק להשי"ת, ולא ידעתי איך עושים את זה, ניסיתי לעשות את הפיאות בצורה יותר חסידית אולי ככה ארגיש דביקות, אולי כשאסחוב את הכיפה קצת יותר קדימה אהיה דבוק, וכשהגעתי למוהרא"ש הוא גילה לי שנדבקים בהשי"ת על ידי הדיבור אל ד', עוד דיבור ועוד דיבור ועוד דיבור וכך נדבקים אל ד', וגם כשיושבים בין אנשים אפשר להניח את היד על השפתיים ולדבר עם ד' ולהיות דבוק עם ד', כי כשמדברים עם ד' בוודאי חושבים על ד', ואין לך דביקות גדולה מזו.

- ד' יעזור שכל אחד מאיתנו יראה שמחות ונחת אצל יוצאי חלציו, ושנזכה לנסוע בקרוב לרבינו לראש השנה, צריך הרבה להתפלל על זה, שהמלחמה שם לא תעשה לנו שום מניעה, עשרות אלפי טילים נזרקים שם מאחד על השני, עדיין כפי שנראה עכשיו זה נראה שאפשר לנסוע, צריכים להתפלל שלא יהיה ח"ו יותר גרוע.

- בבוקר אחרי השיעור דף גמרא אנשים שואלים שאלות, ושאל השבוע אחד האברכים מה לעשות שכשהולכים לציון רבינו ולא מרגישים כלום, האם זה מראה שחסר משהו מההתקרבות, אמרתי לו שכולנו מגיעים מאוד מותשים לאומאן, מותשים מהדרכים בגוף ובנפש, וזה לא זמן לחשוב מרגשות, צריך לעשות, צריך לציית לדברי רבינו, רבינו אמר לבוא, אז אנחנו באים בפשיטות ואומרים את עשרת המזמורים, ב"ה שאני כבר נוסע בשנה העשרים ושתים, ואני זוכר שבהתחלה זה היה קשה כי חיכיתי להשיח את הלב, וכשלא הצלחתי לבכות הרגשתי רע, לקח לי שנים להבין שאין שום צורך בזה, אפשר להיות שמח שמצייתים לרבינו בעצם זה שמגיעים, ואומרים את התיקון הכללי, מוהרא"ש אמר לנו את זה כל כך הרבה פעמים עד שנכנס לנו לראש.

- ד' יעזור שהחתן יבנה בית נאמן בישראל, אשרי החתן שיכול לנסוע לרבינו לאומאן, בעולם זה נשמע מוזר שאברך נוסע חודש אחרי החתונה לבד, וברוך השם שכאן יכולים לנסוע מיד, הילדים גדלו כאן במוסד, והם קיבלו את החינוך המיוחד, אם האברך רק יחשוב שהוא רוצה להישאר בבית בשנה ראשונה, הוא יראה כמה שהיא תתנגד לזה... בשיעורים אני אומר שלפעמים צריך להישאר בבית לפני שמחה וכדומה... אבל הילדים שנולדו כאן והתחנכו כאן לא יסכימו לשמוע דבר כזה בכלל, הם ישלחו את הבעל בשמחה רבה, שירוץ לרבינו להביא שנה טובה לכל המשפחה, לא משנה לפני שמחה ואחרי שמחה רק שילך לרבינו.

- זו מתנה גדולה שקיבלנו כאן במוסד שהילדים גדלים עם רבינו, זה לא שאומרים להם פעם בשנה מאומאן ומרבינו, אלא כל השנה מחנכים אותם לאמונת צדיקים ואמונת חכמים וזה נכנס להם לעצמות, על זה לבד שווה הכל, כשפתחנו את התלמוד תורה דיברתי עם החברים ואמרתי בואו נחליט בדיוק מה המטרה של התלמוד תורה, כשאדם פותח עסק יש לו מטרה שיכנס כסף, מה המטרה שלנו, המטרה שלנו היא שהילדים שלנו לא יתנגדו לאומאן, כל דבר חוץ מזה זה כבר בונוס, זו היתה המטרה העיקרית, שהילדים לא יתביישו בזה שההורים נוסעים לאומאן. עוד ישמע בערי יהודה וכו׳.

***